



Theologiæ Sacramentalis Scholasticæ Et Moralis Pars ...

Ad Mentem Doctoris Subtilis Ioannis Duns Scoti D. Augustino conformen

In quo tractatur de Ministro Sacramento Pœnitentiæ. Item de Sacramentis
Extrema Unctionis, & Ordinis

Bosco, Jean a

Lovanii, 1672

Concl. III. Oleum infirmorum debet esse simplex, non mixtum balsamo aut alio liquore; incertum, an sufficeret Chrisma Confirmationis. Renovandum est quotannis, vetere cremato in lampade ante V. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73429)

CONCLUSIO III.

Oleum infirmorum debet esse simplex, non mixtum balsamo aut alio liquore; incertum, an sufficeret Chrisma Confirmationis. Renovandum est quotannis, vetere cremato in lampade ante V. Sacramentum: attamen veteri uti potest, qui novum nondum accipere potuit. Non benedictum in minori quantitate validè miscetur benedicto.

68.
Prima pars
Concl. probatur ex
Scoto.

DE prima parte Conclusionis ita scribit Scotus 4. dist. 23. q. 5. Sequitur: Cum oleo, nec oportet ibi esse aliquid confectum ex oleo & balsamo, ut in materia Confirmationis; quia Confirmatio est ad Confessionem & Confirmationem fidei; & ideo in confirmato requiritur, non tantum puritas conscientie, significata per oleum; sed etiam odor bonæ famæ, significatus per balsamum. Sed hic, qui habet exire in brevi de vita ad terminum, sufficit conscientia pura.

Ubi solum docet, oleum infirmorum non debere esse confectum ex oleo & balsamo, adeoque sufficere simplex oleum, quod Omnes concedunt, & manifestè patet ex Pontificali Romano supra, & conformi praxi Ecclesiæ, quæ benedicit simplex oleum pro infirmis; & eo quotidie utitur in hoc Sacramento. Quis igitur poterit dubitare, an illud oleum sufficiat?

Difficultas ergo & dubitatio, quæ hic occurrit, est, an debeat esse oleum simplex, ita ut non valeat Sacramentum collatum in oleo mixto, aut saltem non liceat?

69.
Non licet
sine causa
uti oleo mixto.
Trient.

Et quidem quòd non liceat, propriâ auctoritate & sine causa, aliquid ei miscere, constat à fortiori ex doctrina communi de Sacramentis, quæ traditur à Concil. Trident. sess. 7. de Sacram. in genere can. 13. Si quis dixerit, receptos & approbatos Ecclesiæ Catholica ritus, in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contenti, aut sine peccato à ministris pro libito emitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse; anathema sit. Quantò magis non licet mutare pro libito materiam Sacramenti, ab Ecclesiâ Catholica adhiberi solitam? Solet autem adhiberi oleum simplex: ergo &c.

Si misto
corrumpe-
tur oleum
non foret
materiam va-
lida.

Præterea verum est, si tanta esset mistio, ut corrumperetur olei natura; immo etiam, inquit Suarez supra n. 11. si communem usum & appellationem olei amitteret, ita ut licet non esset oleum, substantialiter transmutatum, ta-

men ita esset jam commistum & condensatum, ut non oleum, sed mistum aliquod artificiale seu unguentum censeretur; verum, inquam, est, illud non fore materiam sufficientem: quia hoc est oleum simpliciter & uluale. At verò si oleum maneat in vera natura, specie & usu olei, non repugnaret institutioni, quod ex ordinatione Ecclesiæ sanctificaretur, cum parva aliqua mixtione alicujus liquoris, sicut vino consecrando miscetur aqua, & aquæ Baptismi parum salis. Ita Suarius.

Nec est, qui contradicat. Sed numquid ita bene sequitur: ergo sufficit Chrisma Confirmationis, & licitum est in necessitate eo uti. Præfatus Auctor sic ait n. 10. Censeo, Chrisma, licet mistionem balsami habeat, esse sufficientem materiam, & per se non est contra Christi institutionem, illà uti in hoc Sacramento.

Immo aliquando videtur Ecclesiâ usâ hanc materiam, etiam ad unguendos infirmos; idque sumitur ex dicta Epist. 1. Innoc. I. ibi: *Episcopo sancto oleo Chriftis perungi possunt, quæ ab Episcopo confecto &c.* Concilium etiam Vormatiense eodem modo ait: *Sancto oleo Chriftis.* Et quòd loquatur de proprio Chriftate, colligi potest ex illo verbo: *Ab Episcopo confecto;* illud enim participium, *Confectum*, mistionem aliquam, & plusquam simplicem benedictionem significat.

Faver etiam Conc. Aquisgranense, juxta Epist. Fabiani II. nam dictum Concilium iuxta Apostolicam Traditionem debere Episcopos feriâ 5. in Cœna Domini sanctum oleum conficere, *in quo salvatio infirmorum creditur.* Ubi aperte loquitur de sancto oleo, quòd dabatur hoc Sacramento: Fabianus autem ad quem alludit Concilium, dum refert Apostolicam Traditionem, docet, ex Apostolorum Traditione Chrisma ex oleo & balsamo debere ab Episcopo per singulos annos in Cœna Domini conficri.

Et ex eisdem Patribus & Conciliis constat, Chrisma simpliciter appellari, verèque dici posse, oleum sanctum, ab Episcopo benedictum. Cùm ergo habeamus ex Conciliis, oleum ab Episcopo benedictum, esse materiam hujus Sacramenti, & Chrisma sit oleum sanctificatum ab Episcopo, non est dubitandum esse sufficientem materiam. Hactenus Suarez.

Et occurrens tacite Aliquorum obiectio, subjungit n. 11. Verum est, interdum omne oleum sanctificatum solere Chrisma appellari, & in Pontificali Romano oleum infirmorum in sua benedictione ita vocatur, quomodo potest aliqua ex testimoniis adductis exponi: nihilominus tamen existimo, seclusâ Ecclesiæ prohibitione, nullum peccatum esse, uti Chriftate proprio ad hoc Sacramentum confectum, & præsertim, si aliud oleum simplex sit sanctificatum deesset. Hæc ille.

Equidem

Equidem non ſolum poſſunt; ſed etiam, ut ſuperius notavi, teſtimonia illa debent exponi de ſimplici oleo, cum nominent Chriſma, ab Epifcopo conſectum, tamquam materiam debitam & neceſſariam huius Sacramenti. Falſum autem eſt, ut ſupra vidimus, materiam huius Sacramenti debere eſſe compoſitam ex oleo & baſſamo.

73. Chriſma eſt nomen commune, quod poteſt ſignificare etiam oleum ſimplex. Itaque Chriſma nomen commune eſt, quod poteſt ſignificare etiam oleum ſimplex. Itaque poteſt ſignificare & oleum ſimplex, & compoſitum aliquod ex oleo & baſſamo, pro quo autem accipitur in Conciliis & aliis Decretis, attendendum eſt ex materia ſubjecta. Similiter participium, *Conſectum*, ex ſubjecta materia aliquando ſignificat miſtionem aliquam; ſubinde autem ſimplem benedictionem, ut patet ex Decreto Clement. VIII. ſupra ibi: *Cum eiusmodi olea ab eis in ipſa oleorum & Sacramentorum exhibitione ex veteri riſu conſeciantur, ſeu benedicantur.*

Quidquid ergo ſit de his vocibus *Chriſma*, & *Conſectum*, mihi ſufficit, quod Chriſma Confirmationis ſit, & verè dici poſſit, Oleum benedictum ab Epifcopo; nam Concilia pro materia huius Sacramenti, ſolum requirunt oleum benedictum ab Epifcopo. Quod autem ſpecialiter ad hunc effectum debeat eſſe benedictum, ut vult Averſa hic ſect. 2. §. *Non eſt autem*. in fine, quem ſequitur Herincx ſupra n. 11. & 12. ex nullo verbo Concilii colligitur.

74. An oleum ſpecialiter debeat eſſe benedictum ad effectum huius Sacramenti. Sed audiamus Herincx ſupra num. 11. Ob defectum (inquit) benedictionis requiſitæ (de qua ſtatim) potiùs apparet ſacrum Chriſma (idem eſt de oleo Catechumenorum) non eſſe aptam materiam: eſt enim ſit benedictum in ordine ad effectum Confirmationis, non tamen in ordine ad finem & effectum huius Sacramenti. . . . facile tamen admiferim, Chriſma ſufficere poſſe ad valorem, tum Confirmationis, tum Extræmæ Unctionis, ſi foret benedictum duplici benedictione proportionatâ. Hæc ille.

Et continuò ſubjungit: Non ſufficere autem oleum uſuale, ſed de neceſſitate Sacramenti requiri, ut ſit ſpecialiter ad hunc effectum benedictum, ſicut in Sacramento Confirmationis; docent pro indubitato quicumque de hac re ſcriperunt; niſi quod oppoſitum probabile ſentiant Victoria, Serarius & Ledefma; ac ſaltem ex diſpenſatione Pontificis, Paludanus apud Averſam de Extræma Unct. ſect. 2. Sed auctoritates præfertim Florent. & Trident. requirunt oleum benedictum, quo denotant ſubſtantiam Sacramenti, uti in Confirmatione. Neque loquuntur tamquam ex ſe præcipiendo, ſed tamquam docendo, quod ex ipſa inſtitutione neceſſarium eſt. Hucusque Herincx.

75. Et quidem Omnes pro indubitato docent, auctoritates Florent. & Trident. requirere oleum benedictum; ſaltem ex præcepto; an

autem ex neceſſitate Sacramenti, dubitat Caſſer. ut ſupra dicebat Victoria, & ideo ipſe probabiliter credit oppoſitum. Sed nunquid docent pro indubitato, Quicumque de hac re ſcriperunt, de neceſſitate Sacramenti requiri, ut ſit ſpecialiter ad hunc effectum benedictum? Numquid id requirunt auctoritates Florent. & Trident?

Non audeo aſſerere. Certè præter ſupra enumeratos ab Herincx, qui probabile cenſent, nullam requiri benedictionem de neceſſitate Sacramenti; Suarez de hac re ſcripſit, & tamen, ut vidimus, docet maniſte, Chriſma Confirmationis ſufficere, quod tamen ad iſtum effectum non eſt benedictum.

Idem docet Dicaſtillo hic diſp. 1. n. 38. colligens ex ſententia Suarii, ſalvo meliori iudicio, ſi fortè non eſſet aliud oleum, quàm Chriſma Confirmationis, non eſſe peccatum de facto illo inungere; quia ſi præceptum ſolum eſt poſitivum Eccleſiæ, credi poteſt, illam non velle in eo caſu ita ſtrictè prohibere, ut non liceat inungere ægrotum eo Chriſmate; cum ex alio capite nulla ſecundùm ſe appareat irreverentia, facta Sacramento in ea unctiõne, facta ex Chriſmate. Unde Layman lib. 5. tract. 8. c. 2. n. 3. notat, quod ſi Sacerdos per errorem contulit hoc Sacramentum cum ſacro Chriſmate, nihil ſit repetendum, quia putat valere. Ita Dicaſtillo.

Subſcribo verba Layman: Quod ad praxim attinet, tria mihi dicenda videntur. Primò, ſi ad manum non habeatur oleum inſirmorum, non eſſe licitum Sacerdoti in Extræma Unctione uti Chriſmate. Quia ſaltem nunc conſuetudo Eccleſiæ repugnat, quæ proprium oleum, idque ſimplex, non mixtum, pro ungendis inſirmis conſecrat: quare neque extra omnem dubitationem eſt, utrùm valeat Sacramentum Extræmæ Unctionis, ſi fiat ſacro Chriſmate; eò quod materia hæc, non tantùm diverſam conſecrationem habeat, ſed etiam, ſaltem moraliter æſtimatione, diverſum uſum & appellationem ſortiat, cum ſit mixtura aliqua artificialis.

Secundò, ſi Sacerdos per errorem inſirmum unxit ſacro Chriſmate, probabiliter dici poſſe videtur, nihil eſſe repetendam, ſed rem Domino commendandam: tum quia plerumque non poſſet fieri iterata unctio ſine ſcandalo; tum quia valde probabile eſt, Sacramentum Extræmæ Unctionis valde conferri in materia ſacri Chriſmatis: ſeu, quia olim conſuetum erat talem materiam adhibere, ut Suarez exiſtimat; ſeu, quia miſtio baſſami tam exigua eſſe ſolet, ut oleum nec phyſicè, nec omnino moraliter ſuam naturam exuiſe conſecratur: quod verò hæc vel illâ benedictione oleum conſecratum ſit, non videtur pertinere ad Sacramenti ſubſtantiam. Hucusque Layman.

Sed contrarium docet Concil. Mediolanenſe

dent. requirunt oleum benedictum ex neceſſitate Sacramenti.

Non Omnes pro indubitato docent, debere eſſe benedictum ſpecialiter ad hunc effectum.

76. Oppoſitum, docet præter Suarium Dicaſtillo.

77. Item Layman.

78.

Oleum
Chrifti
aut Cate-
chumenor-
um non
valere docet
Concil Me-
dolan.

nense V. p. 1. ubi de his, quæ pertinent ad Sa-
cramentum Extremæ Unctionis: Parochus, in-
quit, si per errorem aliud oleum, quàm quod infir-
morum est, ad egrotum unguendum unquam adhibe-
rit, etiamsi Chrifti, aut Catechumenorum sit, ut er-
ratum emendet, olei sacri, quod proprium infirmorum
est, unctionem eidem adhibeat: tunc, Sacramenti
formam iteret. Itaque Incertum, ut habet secun-
da pars Conclusionis, an sufficeret Chrifti Con-
firmationis.

79.
Tertiam
partem
Concl. do-
cet Layman
cum Zam-
brano.

Tertiam partem Conclusionis, videlicet:
Oleum infirmorum renovandum est quotannis, veteri
cremato in lampade ante Venerabile Sacramentum,
docet Layman suprâ cum Zambrano cap. 5.
dub. 4. n. 5. & seqq. ubi n. 14. sic concludit:
Ex dictis sequitur, esse peccatum mortale vel
oleum benedicere alio die, quàm feriâ 5. vel
illud singulis annis non renovare, vel veteri uti
extra necessitatem.

Contra-
rium tenet
Henriquez,
& Ledesma.

Contrarium tenet Henriquez lib. 3. cap. 8.
n. 2. ubi in fine ait: De præcepto non est re-
novandum oleum singulis annis. Idem habet
lib. 2. cap. 29. n. 3. ibi: Prohibetur post Ba-
ptismum unguere veteri Chrifti: non tamen
prohibetur unguere infirmos veteri oleo. Et in
Gloss. lit. V. Ita, inquit, Theologi & utrius-
que Iuris periti Salmanticenses post longam
consultationem. Concinit Ledesma in sum-
to. 1. de Sacram. Extrem. Unct. cap. 2. in fine
dicens: Non est certum, quòd sit præceptum
renovandi oleum infirmorum singulis annis.

80.
Probari so-
let Concl.
ex cap. 18.
de Consec-
rat. dist. 3.

Soler autem Conclusio nostra probari ex c.
Litteris 18. de Consecr. dist. 3. quod desump-
tum est ex Epist. 2. Fabiani, & sic sonat: Litteris
vestris inter cetera insertum invenimus, quosdam
regionis vestra Episcopos à vestro nostroq. ordine
discrepare, & non per singulos annos in Cæna Do-
mini Chrifti consecrare. Et infra: Errant verò, qui
alia excogitant, & mente vesana potius, quàm recta
sentientes hæc audent. Et infra: Sicut enim ipsius
diei solemnitas per singulos annos est celebranda, ita
ipsius sancti Chrifti consecratio per singulos annos est
agenda, & de anno in annum renovanda, & fidelibus
tradenda: quia novum Sacramentum est per singulos
annos, & iam dicto die innovandum, & verus in
sanctis Ecclesiis cremandum. Ista à sanctis Apostolis &
successoribus eorum accepimus, & vobis tenenda man-
damus.

Sed perpe-
tam.

Sed manifestum est; Pontificem ibi tantùm
reprehendere Episcopos, qui singulis annis non
consecrabant novum Chrifti Confirmationis,
ut patet ex verbis interpositis: Dicunt enim, ut
in memoratis apicibus reperimus, nec balsamum per
singulos annos posse reperiri, nec necesse fore per sin-
gulos annos Chrifti consecrare, sed dum una conse-
cratio Chrifti abundat, aliam fieri necesse non ha-
bere.

81.
Melius pro-
batur ex
consuetudi-
ne & Pont.
Rom.

Melius ergo & unicè probatur hæc sententia
ex consuetudine Ecclesiæ, & Pontificali Ro-
mano Tit. de Off. in Feria 5. Cæna Domini,
qui sic incipit: Hæc die singulis annis benedicuntur

oleum Catechumenorum & infirmorum, & consue-
Chrifti. Et circa finem ita dicitur: Verus autem
Chrifti & oleum Catechumenorum ac infirmorum
quod remanserat in ampullis, ponitur in lampade
Ecclesiæ ante Sacramentum, ut comburatur, de-
quum autem quod est in pyxidibus sive capsulis non
bombyce igni comburitur; & novum demum cum
va bombyce in pyxidibus sive capsulis imponitur.

Si licitum est uti veteri oleo, etiam extra
necessitatem, cur præscribitur renovatio annua
& combustio veteris olei? Et si præscribitur
ut reverà præscribitur, non minus quàm cer-
monia in benedictione observanda, quàm
mortali ex genere suo non licet prohibita omi-
tere, aut in novis alias mutare: cur minus pec-
tum erit omittere renovationem singulis annis
aut non comburere vetus oleum, aut eum
absque necessitate?

Motu proprio (inquit Clemens VIII. Bull.
Ex quo in Ecclesia Dei. præfixâ Pontificali) ut
certa nostra scientia, ac de Apostolica potestate
tudine, omnia & singula Pontificalia in bono
diem in quibuscumque terrarum orbis partibus
pressa, & approbata, & quibusvis privilegiis
licis munita, & Decretis ac clausulis roborata, præ-
sentes supprimimus & abolemus, etiam quæ
imposterum universis Ecclesiis, Monasteriis, Con-
tibus, Militiis, Ordinibus, & locis, aliquando
omnibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Ab-
batibus, & aliis Ecclesiarum Prelatis, ceterisq.
nibus, & singulis personis Ecclesiasticis, secularibus
& regularibus utriusque sexus interdicimus & prohi-
bemus, & hoc nostrum Pontificale sic restitutum,
reformatum in omnibus universis terrarum orbis
suis, Monasteriis, Ordinibus, & locis etiam excep-
si qua sunt, recipi & observari precipimus.

Ecce præceptum Pontificium observandum
quæ in hoc Pontificali præscribuntur. Cur
non obliget renovatio annua Olei infirmorum
quæ præscribitur, ut suprâ vidimus?

Et ideo sic declarant Card. apud Bona-
verb. Oleum sacrum n. 5. & expressis verbis
tuitur in Rit. Rom. Tit. de Sacram. Extremæ
Unct. ibi: Habeat igitur Parochus loco nudi
decenter ornato, in vase argenteo seu stanneo
custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod
singulis annis feriâ 5. in Cæna Domini, ab Episcopo
benedictum, veteri combusto, renovandum est.

Cæterum cum illa renovatio non sit de
cessitate Sacramenti, nulla apparet ratio, quare
usus veteris olei non sit licitus in necessitate
proinde, ut habet sequens pars Conclusionis
Veteri uti potest qui novum nondum accepere potest
communiter Doctores; & per consequens
tur uti, ne alioquin infirmus absque subsidio
hujus Sacramenti decedat, ut docet Averro
prâ §. Videtur etiam, quem sequitur Henricus
suprà n. 16. Et pro ea sententia Dis. p. 5. tract.
resol. 90. adducit ex Gavanto in Manuali Episcopi
verb. Extrema Unctio n. 10. declarationem So-
cræ. Congreg. Episcoporum die 20. Martii
anno Domini 1590.

Quæ declaratio (inquit Atriaga supra n. 15.) non videtur mihi fuisse admodum necessaria; quia omnes communiter sentiebant, & merito, estd etlet præceptum de ea renovatione, nolle tamen Ecclesiam, adeo illud strictè servari, ut etiam cum periculo gravi damnationis æternæ infirmi, non possimus uti antiquo, cum ea sit ceremonia exigui valde momenti; & fortè ab Ecclesia ideo præcisè est requisita, ne oleum illud antiquitate corrumpetur, & redderetur aliquo modo infirmis adversum suo odore. Hæc ille.

Ego autem iudico, ob eam rationem esse requisitam renovationem olei infirmorum, ob quam requisita est renovatio Chrismatis Confirmationis. Et, amabò, quæ illa? Quam supra assignavit Fabianus Pontifex Epist. 2. Si- cut ipsius diei solemnitas per singulos annos est celebranda, ita ipsius sancti Chrismatis consecratio (& oleorum benedictio) per singulos annos est agenda, & de anno in annum renovanda, & fidelibus tradenda.

Utrumque sit de ratione seu motivo renovationis huius olei; cum Pastores, ut dictum est, possint, immo teneantur uti veteri, in absentia novi, monendi sunt (ut bene notat Hesselius in suo Catechismo lib. 5. c. 67. in fine) malè quosdam vetus oleum, in die Cænae Domini comburere, quia sic contingit eos absque recentiori oleo esse, usque ad secundam, tertiam, vel quartam feriam Paschæ interdum; atque ipsi plures nonnunquam posse sine Unctione Extrema ex hac vita migrare. Scio (inquit ille) præceptum vel statutum esse alicubi, ut in Cæna Domini comburatur vetus oleum; sed hoc intelligitur in Ecclesiis Cathedralibus, ubi tunc Episcopus aliud oleum consecrat, vel antea potius consecravit. Aliæ autem Ecclesiæ, recens consecratum oleum non tam citò habere possunt; ideoque Pastores earum non debent se veteri oleo privare, priusquam novum habeant, ne aliquod dispendium accipiant ægro- tantes. Hucusque Hesselius.

Restat ultima pars Conclusionis, scilicet: *Oleum non benedictum in minori quantitate valide miscetur benedicto.* Casus autem esse potest, quando timetur, quòd oleum benedictum non erit sufficiens. Tunc validè, imò & licitè posse misceri oleum non benedictum in minori quantitate, est communis sententia, & ratio est; quia oleum benedictum in majori quantitate, trahit ad se oleum non benedictum in minori quantitate, ac proinde utrumque censetur benedictum; veluti dum Casula benedictæ, assuitur pro reparatione, aliqua pars, minoris quantitatis, non benedicta, tota equidem Casula censetur benedicta.

Unde, sicut fieri posset, ut nulla pars Casula primò benedicta superesset, & tamen Casula tota foret benedicta; ita etiam fieri posset, ut nulla pars olei primò benedicta extraret, & ta-

men totum oleum foret benedictum. Quod non est inconveniens magis hic, quàm ibi.

Cæterum quæ olei non benedicti, eadem, si non major, videtur esse ratio olei consecrati veteris anni, si fortè superlit; quia tunc saltem nulla potest esse dubitatio de validitate Sacramenti. Immo neque in priori casu; nam Ritual. Rom. præscribit mixtionem illam Tit. de Sacram. Extre. Unct. ibi: *Id raven si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non possit videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modo oleo non benedicto in minori quantitate, superinfuso reparari potest.* Quis ergo audeat dubitare de validitate Sacramenti cum tali oleo?

Sed nunquid oleum, sic mixtum ex veteri & novo, comburendum est, si postea afferatur novum oleum sufficiens? Dubito. Cur enim, sicut oleum benedictum in majori quantitate, efficit oleum non benedictum, in minori quantitate mixtum, benedictum; cur, inquam, simili ratione, oleum novum in majori quantitate, non efficit oleum vetus, in minori quantitate mixtum, oleum novum? Cur ergo debeat comburi? Sin autem oleum vetus fuerit in majori quantitate, cum tunc oleum novum, mixtum in minori quantitate, fiat oleum vetus, juxta principia jam posita, mirum non est, quòd totum illud mixtum debeat comburi, si postea afferatur novum oleum sufficiens. Et hæcenus de materia remota huius Sacramenti. Sed quæ proxima? Audi quod sequitur:

CONCLUSIO IV.

Materia proxima Extremæ Unctionis est unctio, ex consuetudine faciendâ in formam Crucis. Probabiliter valet unica in quacunque corporis parte. Ex præcepto requiruntur quinque, in quinque determinatis partibus, oculis, auribus, naribus, ore, & manibus.

Suppono cum communi & indubitata sententia, oleum benedictum propriè loquendo non esse Sacramentum. Sed (ut bene advertit Seraphicus Doctor 4. dist. 23. a. 1. q. 3. n. 22.) ad Sacramentum ordinatum. Et ratio, inquit, huius est, quia non habet nec perfectam significationem, nec sanctificationem, quousque applicetur infirmo, & superveniat Sacerdotalis Ordo: tunc enim significatur gratia manens, & tunc est primò præsens non antiè. Et ideo non est simile de Corpore Domini, ubi in prima sanctificatione fit conversio, & post non additur uberior interior significatio, quæ novam introducat virtutem. Hæc ille.

Paucis

86. Eadem est ratio olei consecrati veteris anni.

Rit. Rom.

87. An oleum sic mixtum comburendum sit.

88. Oleum bea- dictum propriè lo- quendo non est Sacra- mentum, est S. Bonav.

Atriaga

84. Quare Ec- clesia re- novationem olei.

Hesselius.

85. Oleum non benedictum in minori quantitate valide miscetur benedicto.

88. Oleum bea- dictum propriè lo- quendo non est Sacra- mentum, est S. Bonav.